عشق با ویوی بالا

ماجرا از آنجایی شـروع شـد که فکر کردیم هرچیزی که در انواع و اقسـام LEDها و LCDها و... به نمایش در نیاید، واقعی نیست؛ حتی عشق که برای بیان اصالت آن، برآن شده‌ایم تا دوربین‌هایی با کیفیت ۴k حریم ما را ثبت کند و به تمام دنیا نشان بدهد که بتوانیم دنیا را سرشار از عشق کنیم و در این رقابت هنرمندانه از زوج‌های دیگر هالیوودی جا نمانیم. هرچند در همان روزها در اکسپلورر اینستاگرام و استوری‌های مردم جهان به صورت لحظه به لحظه و بی‌وقفه شاهد سرانجام عشق امبر و جانی دپ هستیم. عشقی که از همان نقطه آغازش، دنیا در جریان جزئیات حریم خصوصی‌شان بود و حتی نیازی به بهانه فرش قرمز برای نمایش عشق‌شان نداشتند. البته بعید می‌دانم عاقبت این حرمت شکنی‌ها به سبک هالیوودی چیزی جز عاقبت آنجلینا جولی و برد پیت و دیگر زوج‌های هنری باشد اما امیدوارم زوج‌های عرصه هنر محبوب ایرانی به جای نمایش دادن به دنبال اثبات و تداوم و تعهد در عشق‌شان باشند.

عنکبوت مقدس

مثل بچه‌های زورگو که می‌خواهند خود را حاکم دنیا نشان دهند؛ انتهـای تلاش شـان همیـن بود که بـا تفنگ آبپاش، خورشـید را خاموش کنند. حالا چرا خورشـید مزاحم‌شـان شده جای سؤال اسـت؟ سـؤالی که جوابـش را می‌توانیم در بازکردن رشـته‌های گره‌خـورده ماکارونی سیاسـت‌های تحریم پیدا کنیم. چرا؟ چون ایـن سیاسـت‌ها با فشـار چکش نظامـی، اقتصـادی و روانی در تلاش است، مردم خاورمیانه را هم به زور جزئی از دهکده جهانی بخواند و حالا در این بازه زمانی سعی دارد از خود خاورمیانه‌ای‌ها و شاید به صورت دقیق‌تر از خود ایرانی‌ها در جشنواره‌های رنگارنگ و فرش قرمزهای عریض و طویل اسـتفاده کند. اما ما مردم سـد راه‌شان هستیم مادامی که فارغ از خط و جبهه و تفکر سیاسی و غیرسیاسی، مشکلات و غصه‌ها را برمی‌داریم و می‌بریم در حرم امام رضا(ع) و گوشه‌ای خلوت می‌کنیم تا آرام شویم بعد محکم‌تر ادامـه می‌دهیـم. غربی‌های مثل خر گیر کرده در گل را نمی‌دانم اما فکر می‌کنم آخرش زهرا امیر ابراهیمی‌ها هم برای نجات از باتلاقی که برای خود ساخته‌اند، می‌آیند مشهد و به حرم ضامن آهو پناه می‌برند.

می تو

اعتراض خوب است. دفاع از حق از آن بهتر. هیچ جامعه توسعه‌یافته بشری را در طول تاریخ پیدا نمی‌کنید که دم از حقوق بشر نزند اما ماجرای موج‌سوارانی که روی عدالتخواهی و حس انسان‌دوستی مردم سوار می‌شوند، داستانی تکراری است که با اوج گرفتن عصر رسانه بیشتر آن را در زندگی روزمره خود می‌بینیم و نمی‌توان منکر شد که ابزار این موج‌سواری حرفه‌ای اتفاق‌های به ظاهر خودجوش مثل کمپین‌ها و هشتگ‌ها هستند. مثل بحث داغ دفاع از قربانیان تجاوز. قانون مجازات تجاوزگران، قانون جدیدی نیسـت و اتفاقا در ایران به دلیل پشـتوانه اسـلامی بسـیار بیشـتر از سـایر کشـورها حساسیت روی این مسائل وجود دارد اما چرا درخواست‌ها به صورت قانونی همان موقع که جرم اتفاق افتاده پیگیری نشده؟ و الان صرفا با علم کردن کمپین‌ها و هشتگ‌ها بدون این‌که جرمی اثبات یا رد شود، آبروی اهالی هنر دستمایه بازی‌های رسانه شده‌اسـت. شکسـتن حرمت آدم‌های سرشـناس و حتی بازی کردن با آبروی خود یک ترفند برای ترند شـدن در دنیای مجازی است که آدم‌های موج‌سوار آن را به خوبی بلدند.

به بهانه توهین فیلم عنکبوت مقدس به سا

احتیاط! شک

سرنخ خیلی از ماجراهای اطراف ما اگر به آنها دقیق‌تر نگاه کنیم یک کلم
کمرنگ‌تر می‌شود و جایگاه خودش را از دست می‌دهد. این شش ماجرا
را پیدا کنیم و سعی کنیم تا در لحظه لحظه اتفاقات آن را واضح و باکیفی

پدر

بذری که کاشته شود، رشد می‌کند. فرقی ندارد علف هرز باشد یا درخ
کنیم. حال در عصر مدرن می‌توانیم بگوییم که اشتراک‌گذاری پست
واتس‌اپی تلگرامی، همان آبیاری بذرهای فرهنگی است که در جامعه
اسـت، می‌توانیم بگوییم که آن بذر یا علف هرز اسـت که در آینده ن
است و جعبه به جعبه ثمره می‌دهد. شناخت بذر علف هرز سخت اس
بی‌حرمت کردن جایگاه پدر و مادر و حیا در خانواده می‌توان فهمید، ج
پدر و مادرها و خانواده محتوای دیگری ندارد، علف‌های هرزی هستن

زهرا عزیزی